

"Nübüvvetin velâyete nispeti, güneşin ayn-ı zâtı ile âyinelerde görülen güneşin misali gibidir." Bu misali açar mısınız?

Güneşe direkt çıplak gözle bakmak, güneşi olduğu gibi görmek anlamına gelir. Güneş, bu bakış açısında tamamen kendisidir, hiçbir sınırlama ve kayıt güneşin kendisinin görülmesine engel değildir. Güneşi gören güneşi görmüştür, kayıtlı ve sınırlı bir timsalini ya da örneğini değil.

Ama güneşe bir ayna vasıtası ile bakarsan, güneşi olduğu gibi değil aynanın gösterme kabiliyeti ve kapasitesi kadarını görebilirsin. Oysa ayna ne kadar iyi ve parlak olursa olsun, güneşi olduğu gibi yani güneşi güneş kadar gösteremez. Ayna mutlaka güneşi sınırlar, kayıtlar, eğer büker bir kalıba sokar. **Aynaya bakan, güneşin kendisini değil bir tecellisini bir timsalini görür.**

Gerçi tecelli ve timsal de güneşe aittir ve ondan nebean ediyor, ama asla güneşin kendi ile eş değer değildir.

Burada **nübüvvet mesleği** güneşi direkt ve çıplak görmek ile örneklendirilirken, **velayet mesleği** ise güneşi *ayna* vesilesiyle görmek ile örneklendiriliyor.

Nübüvvet mesleğinde Allah kendini direkt gösteriyor, velayet mesleğinde ise, insan kendi kabiliyet ve çabası ile Allah'ı görmeye çalışıyor. Elbette Allah'ın kendini göstermesi insanın Onu görme çabasından daha üstün daha etkili bir yoldur. Vehbiyet daima kesbiyetten daha âli daha üstündür...